pro mladé i staré

C 16

je poměrně neobvykle řešené házedlo z několikačlenné řady modelů typu CIRONEK konstrukce Karla Filipčíka z Chebu.

K STAVBĚ (všechny míry jsou v milimetrech): *Trup* má hlavici z balsy tl. 7, do níž je vyvrtán otvor o průměru 3 pro zalepení nosníku ocasních ploch. Ten je vybroušen z bambusu tak, že vpředu má průměr 3 a vzadu 1. Sestavení obou dílů trupu je velmi náročné na přesnost – každá odchylka znamená to, že model nebude možné třeba vůbec zalétat. Spodní část hlavice má lyži z ocelové struny o ∅ 0,3. Opěra pro prsty z překližky tl. 0,8 je přilepena k trupu.

Křídlo je z velmi lehké balsy tl. 3. Hrubý tvar profilu nejprve ohoblujeme, potom dobrousíme (s pomocí šablony) a potom upravíme tvar křídla podle výkresu. Na vnějších koncích křídla profil snížíme (obrousíme). Po nalakování čirým nitrolakem křídlo rozřízneme a styčné plochy obrousíme tak, aby po slepení (nejlépe „dvojitém") mělo křídlo vzepětí podle výkresu. Náběžnou část polepíme proužkem tenkého papíru (asi 5 mm z obou stran).

Ocasní plochy vyřízneme podle šablony holicí čepelkou z balsy tl. 1, pevné, nikoli však těžké. Hrany dílů zaoblíme a potom jednou přelakujeme.

V hlavici upravíme zářez podle řezu **A** a přilepíme k ní křídlo. Ocasní plochy navzájem slepíme (kontrolujeme kolmost) a po zaschnutí přilepíme k nosníku. Hotový model třikrát lakujeme zředěným bezbarvým nitrolakem, nejlépe vrchním lesklým.

PŘED LÉTÁNÍM zkontrolujeme úhel seřízení (0°), souosost všech dílů a polohu těžiště. Po zaklouzání a seřízení kluzu v zatáčce můžeme model vyhazovat. Vždy jej vyhazujeme do opačné zatáčky, než v jaké létá v kluzu. Na vrcholu dráhy má model přejít překrutem do kluzu. Pokud se objeví při vyhazování potíže, zkontrolujeme opět model a případné nedostatky opravíme.

Z PRAXE pro PRAXI

Polotovary křídel

z pěněného polystyrénu, vyráběné podnikem ÚV Svazarmu Modela, používají s úspěchem v LMK OU VUD v Malých Svatoňovicích. Při práci s nimi využívají některá zlepšení proti dosud popsaným postupům:

Náběžnou lištu skládají z balsové a smrkové lišty; po přilepení k polotovaru ji ohoblují a obrousí do patřičného tvaru.

Vybroušené křídlo polepují tenkou skleněnou tkaninou; k lepení používají disperzní lepidlo Herkules, zředěné v poměru 1 : 1 vodou. Po důkladném zaschnutí (do druhého dne) obrousí povrch a polepí jej tenkou hnědou samolepicí páskou, používanou v obchodech a skladech. Takto zhotovené křídlo je odolné nejen proti poškození při přistávání v terénu, ale odolává i leptacím účinkům paliva – jeden ze vzorků již dva roky.

Jiří Kašpárek
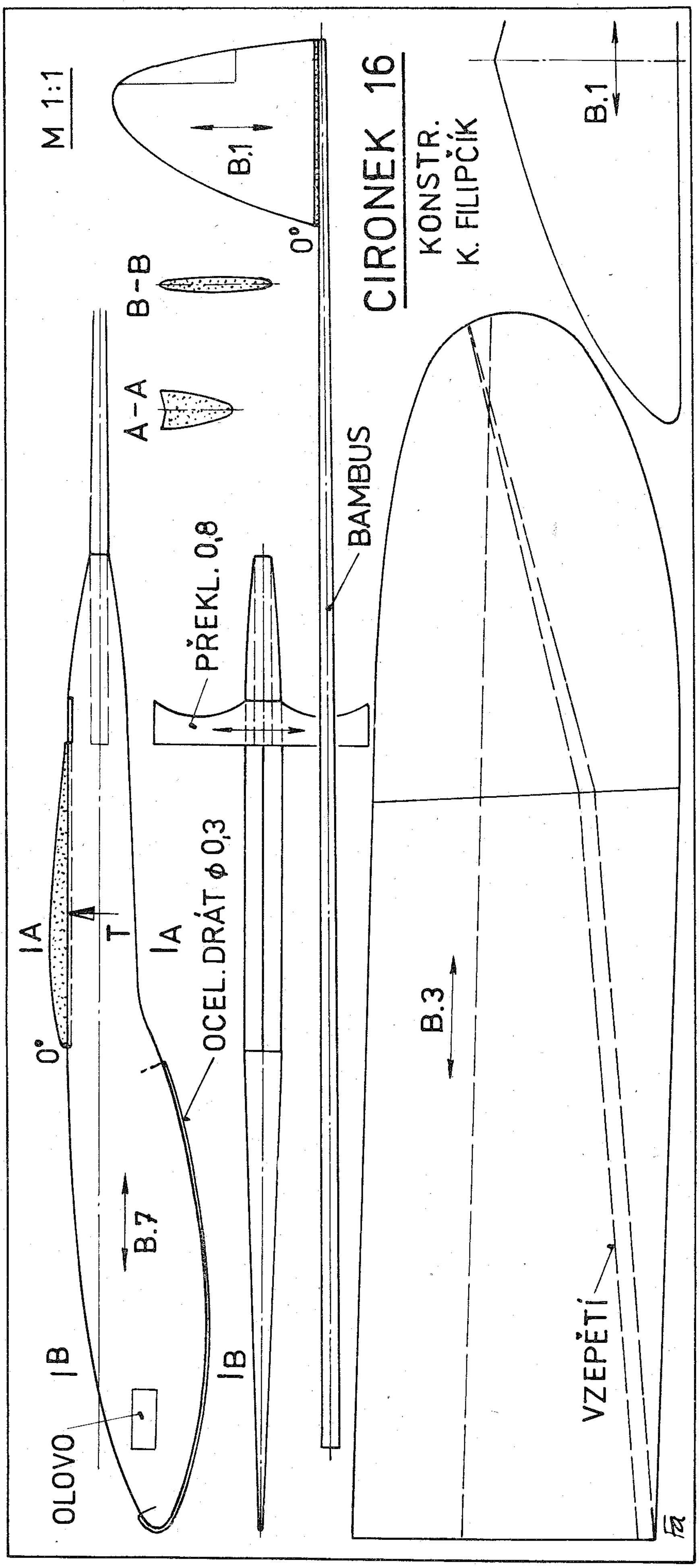
LETADLA